

saa nær, synes jeg ikke, det er uforstaaeligt, at Stillingen blev, som den er blevet. Men det er heller uforstaaeligt, forekommer det mig, at selve Forslaget, da det endelig var fuldt udarbejdet og forelagt for Rigsdagen, altsaa offentlig tilgængeligt, blev drøftet i vide Kredse og maaske netop drøftet i de Industribrancher og -grene, som man særlig mente skulde kunne anvende Forslaget. Det var, for at sige det ganske aabent, i Eksportindustrien, i Skibsværfterne, og ganske overvejende i den Del af vor Industri, der grupperer sig i Jernindustrien.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Trier burde være særdeles forsigtig i sine Argumenter og i sin Kritik overfor min Stilling, thi hvis vi havde kunnet se, at dette Forslag var gennemførligt, havde vi, navnlig hvis man havde kunnet imødekomme vore andre principielle Betragtninger, ganske sikkert kunnet stille os overordentlig imødekommende overfor Udførelsen af denne Tanke, som vi nu har henvist til enkeltvis og specifik Udførelse. Men naar man ikke kan præsentere os for et eneste Eksempel, hvor dette nye Princip, der altsaa er noget ganske nyt og uforsøgt, noget ganske nyt for Danmark, pr. omgaende er praktisk anvendeligt, hvis Lovforslaget bliver vedtaget i den foreliggende Form, maa man dog kunne forstaa vore Betæneligheder.

Vi har i Udvalget haft et Fællesmøde med det nedsatte Kriseværnudvalg, og der tror jeg, vi alle fik et stærkt Indtryk af, at den generelle Anvendelighed af Regeringens Forslag var udelukket. Vi fik tillige et stærkt Indtryk af, at man ikke kunde paapege bestemte Virksomheder, og derfor tror jeg, at saaledes som vore Bemærkninger i Betænkningen er affattet, vil alle Forhold ske Fyldest, hvis man gaar den Vej, vi anviser. Naar det faktisk er saaledes, at man ikke staar med fuldt modne Eksempler til Raadighed — jeg vil slet ikke benytte et saadant Billede som, at nødlidende Industrier staar i Kø udenfor og venter paa Lovforslagets Vedtagelse, vi har nemlig slet ingen kunnet se endnu — saa maa en forsøgsvis og skridtvis Fremgangsmaade, saaledes som vi har foreslaaet det, være fuldt tilstrækkelig.

Det ærede Medlem Hr. Trier er vistnok, som jeg nævnte før, ved en nærmere Ransagelse af hans ædlere Dele ogsaa ganske enig med mig, og han røbede dette ved at sige, at han kunde kun tænke sig Modstanden og Oppositionen fremkomme ud fra det Synspunkt, at hvis alle ikke kunde hjælpes,

skulde ingen hjælpes. Det var nu ikke sagt ædelt fra det ærede Medlem Hr. Triers Side, det var dette: Hvis jeg ikke kan faa noget med af Kagen — et besynderligt Udtryk for et Regeringsforslag —, skal de andre skam heller ikke have noget, og jeg skal nok lægge mig i Vejen for, at de andre bliver hjulpet. Denne Tone kender vi allerede paa Forhaand fra „Social-Demokraten“. Det vilde være mere ærligt at fastslaa, hvem det er, vi unddrager Hjælp gennem vor Stilling til Lovforslaget, naar vi henviser de enkelte Tilfælde, der maatte komme til at foreligge, til at blive behandlet i Kriseværnudvalget. Hvem er det, der ikke faar nogen Del i Kagen, og hvem er det, der har modsat sig dette ud fra slige højst uheldige Karakteregenskaber?

Jeg tror, man skal være lidt varsom med den Slags Taktik — jeg sigter her særlig til Dagbladet „Social-Demokraten“ og ikke saa meget til det ærede Medlem Hr. Trier, der, som jeg allerede fremhævede i Begyndelsen, var særdeles afdæmpet, fordi han, som den sandhedskære Mand, som han i alt Fald i Udvalget har været, maa erkende, at de Vanskeligheder, som har været overvældende for mig, ogsaa er til Stede i fuldt saa stort Omfang for enhver anden nøgternt dømmende. Men jeg forstaa alligevel ikke, at han saadan tør haane Industrien og paadutte denne, at den modsætter sig, at nogle faar Hjælp, hvis ikke alle hjælpes, han, som tilhører et Parti, der nu igennem mange Aar som Opposition har bebrejdet den til enhver Tid siddende Regering, at man kun gik frem med Lapperier, gennem smaa Skridt, der oven i Købet var Fejltrin til den ene eller den anden Side, i alle disse baade vittige og skarpe kritiske Bemærkninger, vi sikkert alle endnu erindrer.

Jeg tror, som jeg allerede nævnte det i min Ordførertale ved første Behandling, at hvis man fra Regeringens Side havde lyttet til sine egne Belæringer fra gamle Dage, havde lagt dette Forslag lidt bredere an og maaske havde gjort et lidt større Forarbejde gennem Erhvervsudvalget, hvor man kunde have orienteret sig lidt bedre, end det nu har været Tilfældet, var man ogsaa kommet længere. Vi fra vor Side opgiver ikke Haabet om at se mere omfattende, mere mangartede Foranstaltninger blive foreslaaet og blive gennemført, saaledes at den ene Foranstaltning supplerer den anden med det Endemaal at yde en virkelig omfattende Hjælp til alle Sider.

Det ærede Medlem Hr. Trier fremhævede ogsaa loyalt, at vi havde paapeget